

عنوان مقاله:

مقایسه تحلیلی تفسیر کانت از ایوب (ع) و کی یرکگارد از ابراهیم (ع)

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 15، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

روژین مازوجی - دانشجوی دکتری فلسفه، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران

محمد رعایت جهرمی - استادیار گروه فلسفه، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

کانت، دین را بر ستون اخلاق استوار می کند و در رساله «شکست کل تلاش های فلسفی در خصوص مسئله عدل الهی»، ضمن ارائه تفسیر اخلاقی از شخصیت ایوب (ع)، وی را نماینده «تئودیه اصیل» می خواند. اما نزد کی یرکگارد، ایمان، سنتزی است از تز (طلب) و آنتی تز (ترک). این فرآیند را در «ترس و لرز»، در ماجرای قربانی کردن اسماعیل (ع) می توان ادراک کرد. کی یرکگارد معتقد است که ایمان، بازداشت اخلاق است. یعنی تسلیم در برابر امر محال که عقل از پذیرش آن سر باز می زند، اما ایمان، امر محال را ممکن می پندارد. اگر عقل به پارادوکس مطلق، نه می گوید و اگر اخلاق آن را مذمت می کند، باز هم با اتکای به ایمان است که ابراهیم (ع) می تواند جان پسر خود را بگیرد. در نوشتار حاضر بر آنیم تا با محوریت نسبت دین و اخلاق، نقاط واگرا و همگرایی این دو متفکر در پرداختن به ایوب (ع) و ابراهیم (ع) را واکاوی کنیم.

کلمات کلیدی:

ابراهیم (ع)، اخلاق، ایوب (ع)، دین، کانت، کی یرکگارد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740744>

